

ΕΤΟΣ Δ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 193

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτίας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
ἢ διεύθυναι τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Σοφοκλέους, ὅπου ἦν τῶς ὁ Ἄριστος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Ὀκτωβρίου 1882.

Ὅχι λοιπὸν μόνον τὴν καρδίαν μας, ὄχι μόνον τὴν ἡσυχίαν μας, ὄχι μόνον τὸν ὕπνον μας, ἀλλὰ τολμᾶτε, ὦ γυναῖκες, νὰ κλέψητε καὶ τὰ ἐπαγγέλματά μας; Μῆχρι τοῦδε τὸ ἄρρεν φύλον εἶχε τὸ προνόμιον νὰ προμηθεύῃ τοὺς ἀναγκαίους εἰς πᾶσαν πόλιν εὐνομούμενην κλέπτας καὶ λωποδύτας, καὶ ἀντὶ νὰ ἀρχίσητε νὰ ζητήτε καὶ ἐν Ἑλλάδι πολιτικὰ δικαίωματα, ὅπως γίνεται ἐν Ἀγγλίῃ καὶ Ἀμερικῇ, ἤρχισατε, ὦ Ἑλληνίδες, ἐπιδιώκουσαι τὰ δυσκολώτερα καὶ τολμηρότερα ἐπαγγέλματα, οἷον εἶνε τὸ τοῦ λωποδύτου; Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, κυρίαί, ἢ αὐθαδεῖα σας προκαλεῖ τὴν ἐκδίκησιν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐζητεῖτε τὸ δικαίωμα νὰ πολιτεύσητε, νὰ ἐκλέγησθε βουλευταὶ καὶ δήμαρχοι καὶ νὰ ἀντλήσητε ἀπὸ τοῦ δημοσίου πλοῦτου τὰ ἀπαράιτητα ἐξοδα τῶν μεταξωτῶν καὶ τῶν δαντελῶν καὶ τῶν καπελίνων καὶ τῶν πουριῶν σας, εὐκόλως θὰ ἀνεγνωρίζομεν ὑμῖν τὸ δικαίωμα τοῦτο, καθ' ὅσον ἐπὶ τέλους εἴσθε καὶ σεῖς πολίτιδες, καὶ τοὶ δὲν φορεῖτε καπόταις καὶ δὲν ἔχετε ψῆφον. Ἀλλὰ νὰ θέλετε διὰ μιᾶς, χωρὶς νὰ κατακίητε πρῶτον τὰ ὕδατα καὶ τοὺς βάλτους μιᾶς τοῦλάχιστον Κοπαίδος, νὰ ἀνέλθητε τὰς ὑψηλοτέρας βαθμίδας τῆς κλεπτικῆς ἐπιστήμης, τοῦτο, μὰ τὸν Ζούρκην, ὑπερβαίνει καὶ τὰ ὄρια, τὰ ὅποια τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον θεωρεῖ ἀνυπέδμητα εἰς τὴν πολιτικὴν του ἠθικὴν.

Τόσον λεπτοφυεῖς χεῖρες καὶ νὰ κλέπτωσι! τόσον ἄτριχοι, αἰγόνες καὶ γὰρ προκαλῶσι τοὺς κολαφισμοὺς τῶν κλητῆρων! τόσον ἀβρᾶ στήθη καὶ νὰ πᾶλλωσι δι' ἄλλο τι παρὰ διὰ τὸν ἔρωτα! Ποῦ θὰ κταντήσωμεν ὦ Ζεῦ βασιλεῦ; Ἐνδύσου σάκκον, ὦ περικλλέστατε θεῖ, ἔρωσ, καὶ σὺ ἢ μήτηρ του, ἢ Ἀφροδίτη, βάλε κόκκινον καὶ γυνὸν γυρτοπόδων γένητε μήτηρ καὶ υἱὸς νωδοὶ καὶ φαλακροί, ἀφῆτε

τὸν Ὀλυμπον καὶ καταβῆτε εἰς τὰς ταβέρνας τοῦ Ψυρῆ διὰ νὰ πίνετε τὸν ῥητινίτην καὶ νὰ τραγωδηῆτε τὸν ἄμανέ με τὸ ἀλεξανδρινὸν φεσάκι ἐπὶ κεφαλῆς, διότι αἱ γυναῖκες μας δὲν σας ἀντιπροσωπεύουσι πλέον ἐπὶ γῆς καὶ προτιμῶσι τὸν δόλιον, τὸν νυκτοκλέπτην καὶ ὄρνιθοκλέπτην Ἑρμῆν οἴμοι! διατί, ὦ δυστυχεῖς Σπετσιώτισσαις, δὲν ἐπροτιμήσατε τοῦλάχιστον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συρμοῦ, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μεσίτου τῶν χρηματιστηρίων, ἀφ' οὗ ἐγνωρίζετε πόσον σήμερον εὐδοκίμει ἐν Ἀθήναις; Θὰ ἔχητε τότε τοὺς πλουτάρχας προστάτας καὶ δὲν θὰ διεκινδυνεύετε τὴν γυναικείαν ἀξιοπρέπειαν καὶ χάριν, καθήμεναι ἐπὶ τῆς ἔδρας τῶν κτηγορουμένων· θὰ ἐκερδίζετε χίλια φράγκα κατὰ μέσον ὄρον, θὰ διεσχίζετε τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐπὶ ἀμαζῶν ἀπὸ ρυτῆρος καὶ θὰ εἶχετε τὰς ὑψηλὰς σχέσεις τῶν πρῶν διεθνῶν καβουρδιστῶν σικοτακίων.

Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐγένετο καὶ εἶνε ἀνεπανόρθωτον· καὶ ἂν δὲν σας σώσῃ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Ζούρκα, ὁ Μενδρεσῆς θὰ καταράγῃ κύριον τὰς τρυφερὰς παρειὰς καὶ τὰ ἐρωτικὰ σας χεῖλη. Λάβετε λοιπὸν τὰ μέτρα σας· ἀνήκτε εἰς τὴν συμπολίτευσιν; ἔχετε φιλίαν με τὸν μάγειρον ὁμογενικῆς τινος οἰκίας, ἢ με τὸν θαλαμηπάλον ἰσχυροῦ τινὸς προσώπου, ἢ με τὸν ἐνδοξον φουστανελᾶν κύρ Μίχον; Ἐὰν δὲν ἔχετε πρέπει νὰ ἀποκτήσητε καὶ ὅσον τάχιστα. Ἐδέχθητε τὰς ἐπισκέψεις βουλευτοῦ τινός; Σας ἐθώπευσε ποτὲ τμηματάρχης τις; ἀναδιψᾶσατε τὰς ἀναμνήσεις σας; Ἐνδιαφερόμεθα σπουδαίως ἵνα ἀποφύγητε τὴν κατασχῶν πρῆπει νὰ ἀθωωθῆτε ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων κατὰ πάντα τρόπον, διὰ νὰ σωθῆ ἐν τῷ προσώπῳ σας ἡ γυναικεία ἀβρότης, διότι τοῦτο εἶνε τὸ κοινωνικὸν μέρος τοῦ ζητήματος· καὶ ἀφ' οὗ ἐπιτύχωσιν οἱ φίλοι σας τὴν ἀθώωσιν, πρέπει νὰ ἀνστατώσωσι καὶ τὰς ἐφημερίδας, νὰ γράψωσι μερικὰ διάφορα συντεταγμένα εἰς ὕψος τοιοῦτον:

ετό σεβαστὸν δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξε συκοφαν-
 τίαν τὰ διαδοθέντα· τὰ πάντα ἀπεδείχθησαν σκληρὰ πα-
 ρανόησις, καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα πρέπει τῶ λοιποῦ νὰ
 εἶνε προσεκτικὰ, ὅπως μὴ διασύρηται ἀδίκως ἡ ὑπόληψις
 ἐντίμων ὑποκειμένων κτλ.»

Ἐν ἐνὶ λόγῳ πρέπει, ὡ χαριτόβρυτοι λωποδύτιδες, νὰ
 μυηθῆτε εἰς τὰ μυστήρια τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς. Δὲν
 ζητοῦμεν ἀπὸ σᾶς νὰ παύσητε τοῦ νὰ κλέπτετε, πολλοῦ γε
 καὶ δεῖ· τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις τῶν σημερινῶν
 Ἑλλήνων, ἔστω καὶ ἑλληνίδων· ἄλλως τε καὶ ἡ λωποδυσία
 ἰδιάζει εἰς ὅλας τὰς μεγαλοπόλεις καὶ αἱ Ἀθῆναι δὲν
 εἶνε πλέον μικρὰ καὶ ἀπολίτευτος πόλις· ἀλλὰ πρέπει νὰ
 ἀρχίσητε μεθοδικῶς, δηλαδὴ νὰ ἐπιδιώκητε πρῶτον δημό-
 σια ἀξιώματα καὶ νὰ ἀποφύγητε τὰ ἐμπορικὰ καταστή-
 ματα καὶ ἐν γένει νὰ ἀκολουθήσητε τὰ ἔχνη τῶν παντὸς
 εἶδους καὶ πάσης τηξεως πολιτευομένων ἡμῶν. Πρὸ πάν-
 των δὲ πρέπει νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν τὸ ἀξίωμα, ὅτι ἐν Ἑλ-
 λαδί μόνον ὁ κλέπτων τὰ δημόσια μένει ὄχι μόνον ἀκα-
 ταδίωκτος, ἀλλὰ καὶ θεοποιεῖται.

ΤΡΙΚΟΤΗΣ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ἐγένετο ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀσμοδαίου
 καὶ ἀπέστειλεν ὁ φίλος Ἀναστάσιος ἐξ Ἀλεξανδρείας χουρ-
 μάδες καὶ ὄχι μόνον χουρμάδες ἀλλὰ καὶ ἄρθρα καὶ ἓνα
 κροκόδειλον ζωντανὸν διὰ νὰ ἀντικαθιστῇ τὸν Μίχον παρὰ
 τὴν θύραν τοῦ μεγάρου τῆς Πλατείας τῆς Ὀμονοίας καὶ
 ὀλίγα νεμπούτια διὰ τὰς ἡμέρας τῶν θορυβωδῶν συζητή-
 σεων ἐν βουλῇ.

— Τί ἔγιναν οἱ ἐπίτροποι μας εἰς τὰ σύνορα;

— Ἀφοῦ μετὰ τόσας ἀναζητήσεις συνηντήθησαν ἐκόλ-
 λησαν τόσον σφιγκτὰ, ὥστε τώρα καταγίνονται νὰ τοὺς
 ξεχωρίσουν.

Ἐκόπασεν ὁ τόσος θόρυβος τῶν ἐφημερίδων διὰ τὸν
 Ζούρκαν. Ἐδῶκαν τὰς ἐξετάσεις των καὶ τώρα ἀναμένουν
 τίς ἐξ αὐτῶν θὰ λάβῃ τὸ Πάλλειον βραβεῖον.

Πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς ὠραίας οὐγγρῆδος Κορνηλίας ἐν τῷ
 γραφεῖῳ τῆς Ἐφημερίδος.

— Πῶς σοὶ φαίνεται;

— Ἄν δὲν ἦτο βραβευμένη, θὰ μὲ ἤρσεε καλλίτερα.

— Διατί;

— Ὅσον συλλογίζομαι ὅτι εἶνε βραβευμένα καὶ τὰ ποιή-
 ματα τοῦ Ἀντωνιάδου!....

ANEMOMAZOMATA

Καὶ οἱ ἐννεὰ ἐγένοντο δέκα, διὰ τῆς ἐκλογῆς Ἡλέας,
 καὶ ὁ ἀρχηγὸς μετρήσας εὖρεν αὐτοὺς σωστοὺς καὶ ἤρξατο
 πλέον μελετῶν τὸ μάθημα τῶν δεκάδων μετὰ τὸ ἐπι το-
 σοῦτον διακρίσασιν μάθημα τῶν μονάδων.

Ἄλλὰ μεταξὺ τῶν δέκα μαθητῶν ἠγέρθη φιλονικία τίς
 θὰ εἶνε ὁ δέκατος κατὰ τὴν ἀρίθμησιν, καὶ καθεὶς δὲν
 στέργει νὰ θεωρηθῇ ὡς δέκατος, ἀφοῦ διὰ νὰ σχηματισθῇ
 ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε ἀναγκαῖον ἐν μηδενικόν.

Μόλις ὁ Κουμουνδούρος ἔμαθεν ὅτι ὁ στρατηγὸς Οὐολ-
 σελῦ ἔλαβε παρὰ τῶν Ἀγγλῶν τὸ ἐπώνυμον Μισουρλῆς, τὸν
 κατέγραψεν ἀμέσως μεταξὺ τῶν ἰδικῶν του καὶ τῷ ἐμί-
 νησε νὰ ἔλθῃ ταχῶς, διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν κατὰ
 τὴν μέλλουσαν ἐφοδὸν τῶν Κουμουνδουρικῶν κατὰ τοῦ
 Τρικουπικοῦ Τελ ἐλ Κεβίρ.

Πρακτικὰ τοῦ συλλόγου τῶν Ὠραίων Τεχνῶν.

Ὁ σύλλογος τῶν Ὠραίων Τεχνῶν συνεδριάσας ὑπὸ τὴν
 προεδρίαν τοῦ κ. Ἀριστείδου Οἰκονόμου, τοῦ ὀνομασπι-
 κοῦ, οὐχὶ τοῦ πραγματικοῦ, συνεζήτησε περὶ τοῦ τέμπλου
 τοῦ ἀγίου Νικολάου, περὶ τῶν ἀπλανδῶν ἀστέρων καὶ περὶ
 τῆς βυροδεψικῆς ἐφημεροσμένης εἰς τὴν συγκριτικὴν γλω-
 σσολογίαν. Ὁ κ. Ἀπεργῆς λαβὼν τὸν λόγον ὠμίλησε τότε
 διὰ μακρῶν καὶ ἀφοῦ ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ πετρέλαιον εἶνε ἐν-
 φλεκτος ὕλη, κατέβηκεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν διαγωνισμῶν,
 οἵτινες, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ρήτορος ἔπρεπε νὰ γίνωνται
 διὰ τῆς λεκανομαντείας ἢ τοῦλάχιστον νὰ κλείωνται ἢ
 διαγωνιζόμενοι ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς τὸν Μενδρεσὲν καὶ νὰ
 δένωνται ὀπισθάγκωνα διὰ νὰ μὴ δύνανται νὰ δραπετεύ-
 σωσιν, ὅστις δὲ ἤθελεν ἐπιζῆσει, ἐκεῖνος νὰ κερδίῃ τὸ βρα-
 βεῖον τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἐπὶ τέλους συνεπέρανεν ὅτι ἡ πο-
 λιτικὴ καχεξία τοῦ ἔθνους καὶ αἱ συχναὶ διαλύσεις τῶν
 βουλῶν εἶνε ἀποτελέσματα τῶν ἀποτυχόντων καλλιτεχνι-
 κῶν διαγωνισμῶν, προέτανε δὲ ἐν τέλει ὅπως ὁ Σύλλογος
 τῆς καλλιτεχνίας ἐμποδίσῃ καὶ διὰ τῶν ὄπλων πάντα ἀρ-
 χιτέκτονα ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ ὑποβάλλῃ σχέδιον περὶ
 τοῦ ἀνεγερθησομένου ἔσον οὕτω κτιρίου τοῦ μακαρίτου
 Δρομοκαίτου, οὗ ἡ δόξα τῆς ἀνεγέρσεως πρέπει ν' ἀντι-
 εἰς τὸν καλλιτεχνικόν σύλλογον.

Ὁ κ. Ἀπεργῆς ὠμίλησε μὲ τόσον σθένος καὶ μὲ τόσον
 πειθῶ, ὥστε πάντες κατελήφθησαν ὑπὸ αἰσθήματος...
 ἀπεργίας.

ΤΡΟΙΚΙΛΙΑ

— Κύριε Πρόεδρε τὸ σίγησόν
 ὑδριώδη. Σίγησον καὶ ἡμεῖς
 κούμιναι ἕς τὰ πανταχόρῳ.
 — Ἐκτεὶ ὄχι μὲν ὑπομονὴν καὶ
 ὄμα κούμιναι δὲ γίνου

— Ἐν ἐμῷ τῶμα ὑπάρχω. Ἡ
 μύτη τῆς εἶναι μισυρή.
 — Ἐπὶ Καρόμου τοῦ Ἀ' καὶ
 Ταυῖου τοῦ Β' αἱ ὠραῖαι
 εἰς ἦσαν νύαι.

Ὁ σπὶ ὑπάρξεως ἀγῶν

Ἐδύνανα πηγάς
 κατασκευῆς δι' ἐμπορι-
 κὰ καταστήματα.

(Ὁρα Ἀθερνοπουλοδικοαστρομαχίαν)

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

Ἡ μικρὰ Ἀμαλὶα κόμνει τὴν προσευχὴν τῆς πρὶν κατακλιθῆ. Εἰς τὸν μικρὸν ἀδελφὸν τῆς Ἀλέκον ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ ὑπάγῃ ὀπισθεν νὰ τῆ σῶρῃ τὰ μαλλιά κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἡ Ἀμαλὶα διακόπτουσα τὴν προσευχὴν λέγει:

— Σὺς ζήτῳ συγγνώμην, Θεέ μου, νὰ ὑπάγω μίαν στιγμήν νὰ δώσω ἓνα σφάλμαρον εἰς τὸν Ἀλέκον καὶ ἐπιστρέψω ἀμέσως.

* *

Γαστρονόμος τις ἔδωκε τὸν ἐξῆς πρωτοφκνῆ ὄρισμόν τῆς δυσπεψίας.

«Ἡ δυσπεψία εἶνε ἡ ἀχαριστία τοῦ στομάχου.»

* *

Εἰς τὸν μικρὸν Γιάγκον διατελοῦντα ἐν ἀνεκρῶσει ἐχάρισαν δύο ὠραῖα ροδάκινα. Ὁ ἰατρὸς ἐπέτρεψε νὰ φάγῃ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο τὴν ἐπαύριον. Ὁ Γιάγκος ἀφοῦ ἔφαγε τὸ ἓν ζητεῖ καὶ τὸ ἄλλο.

— Ἀλλὰ τῷ παρατηρεῖ ἡ μήτηρ του, δὲν εἶπομεν νὰ τρώγῃς ἓνα τὴν ἡμέραν;

— Ναί, ἀλλὰ ἔφαγα τὸ αὐριανόν, δόσε μου τῶρα τὸ σημερινόν.

Ἀπανθίσματα ἐκ τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ποιήσεως.

Ρίψε πλάσμα μου ἐν βλέμμα
ἵνα δεῖ ἠλαρωμένη
μὲ ψυχὴν ἐρωτευμένη
τὸν ὄραπέτην τῆς νυκτός.

* *

Ἠλοῦ πλανᾶται ε' τὰ ὄρη
νύσσης δὲ καὶ πευγαλέος
τῶν δασῶν ὁ κορυφαῖος;
χάριν σοῦ, τόσον σφοδρῶς

* *

Ὅπως κλείνη μετανοῖς
ὁ δραπέτης τῶν ὀρίων
καὶ ἰποπέμων ἐξ ἀνθέων
ἀθυδέσμη φιλικῶς.

* *

Εἰ τὰς γαῖρας ὦ Σοφίη
τῆς ἡμίμπτου καλλονῆς σου
αὐτῆ πρώτον ε' τὴν ζωὴν σου
σ' τὸν αἰθέρα τοῦ πνεύτος.

(Ἐκ τῆς Φθιώτικου)

Ἐν Κερκύρα τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1882

Φίλιππε Ἀσμοδαῖε!

Κωμικὰ συνέβησαν κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως. Αἱ ἐπὶ τῶν ἀφίδων ἐπιγραφαὶ ἦσαν γελοῖαι καὶ σάλοικοι. Ἰδοὺ μίχ τούτων: «Ζήτω σιὴν χώραν ἀντηχεῖ τῶν Κερκυραίων, Ζήτω! Οἱ Βασιλεῖς οἱ διάδοχοι, οἱ πρίγκιπες μας Ζήτω.

Ἐὰν ἔχετε σὲς ἐν Ἀθήναις τοὺς ἀξιόους ἥρωας τῆς Θεσσαλικῆς ἐπαναστάσεως, τοὺς Ζούρκας καὶ Σα, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ τοὺς ἀξιόους ἥρωας τῆς Ἡπειρωτικῆς ἐπαναστάσεως. Μεταξὺ αὐτῶν ἐξέχει διαβόητός τις ληστής ἀλθανὸς λαμβάνων ὡς πρόσφυξ ἐνταῦθα 200 δραχ. κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου! Δὲν εἶνε δὲ εὗτος ἐνταῦθα ὁ μόνος ἀμφιβόλου ποιότητος ἥρωας. Ὁμολογουμένως ἀναλόγως τῶν κόπων μας καὶ τῆς ἀρετῆς μας, αἱ Δυνάμεις ἐράνησαν λίαν φειδωλοὶ, ἐκδικάσασαι τὴν Τουρκίαν νὰ παρχωρήσῃ ἡμῖν μόνην τὴν Θεσσαλίαν.

Ἀνοήτως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου μας ἀπέπεψε 50 ἕως 70 ἑβραϊόπαιδας ἐκ τοῦ Διδασκαλείου, ψευδόμενος ὅτι δὲν εἶχε θέσιν δι' αὐτούς. Ἐὰν οἱ χριστιανοὶ ἔχουσιν ὀλιγώτερον ζῆλον διὰ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα τῶν ἑβραίων, τί πταίουσιν οἱ Ἕλληνες οὗτοι ὀπαδοὶ τοῦ Μουσεῶς;

Ἠκούσαμεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἐπανῆλθε φέρων ἐντυπώσεις εἰρηνικὰς, καὶ ὅτι παρώτρυνε τοὺς Κ. Κ. ἀξιωματικούς τῆς φρουρᾶς νὰ καταγίνωνται εἰς στρατιωτικὰ μελέτας.

ΚΑΡΟΛΙΑΙΣΤΑΣ.

Ἡ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Εἰδοποιεῖ τὸ κοινόν, ὅτι ἀνευ ἀλλοιώσεως τῶν ὑπαρχόντων ὁρομολογίων τῆς τήβουρος εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 23 πρὸχόντος τὰς ἐξῆς γραμμὰς.

Ἀνὰ ἐκάστην Πέμπτην καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 23 καὶ 28 Ὀκτωβρίου διὰ Ἰγέρων, Σπείτσας, Ναύπλιον καὶ Μήλου κατὰ τὴν ἴσην ὥραν π. μ. μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν ἰσίων μερῶν τὴν ἑσπέραν ἐκάστης Παρασκευῆς καὶ Κυριακῆς.

Ἀνὰ ἐκάστην Τρίτην καθ' ὥραν 8 π. μ. ἀπὸ τῆς 26 Ὀκτωβρίου διὰ Σέρον μετ' ἐπανόδου τὴν πρωΐαν ἐκάστης Πέμπτης. Κατὰ συνέπειαν ἡ γραμμὴ Σύρου ἐκτελεσθήσεται εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τῆς ἐβδομάδος ἀνὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Πέμπτην.

Τῆ 20 Ὀκτωβρίου 1882.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς διευθύνσεως).

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 π. μ. Κατ' εὐθείαν διὰ Γόθσιον, Καλαμάρας καὶ τὸν περίπλου τῆς Πελοποννήσου μέχρι Κορίνθου διὰ συναντήσεως εἰς Ζάκυνθον.

ΤΡΙΤΑΡΤΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάρας εἰς Κόρινθον δὲ διὰ Ἰτίαν, Γαλαξείδιον, Ἀίγιον, Νκύπκτον, Πάτρας, Μεσολογγίου, Ζάκυνθον, καὶ μετὰ Πατραίας διὰ τοῦ κύκλου τῆς Πελοποννήσου.

ΠΕΜΠΤΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάρας, ἐκ Κορίνθου δὲ διὰ Πάτρας Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κερκυραν ἕνθα συναντᾶται μετὰ τῶν εὐρωπῆν ἀποπλέοντα, ἀνχωρεῖ δὲ ἐκ Κερκύρας τὴν ἑσπέραν τῆς δευτέρας μετὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐκ Βροντησίου Ἰταλικοῦ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 6 π. μ. Διὰ Χαλιδαίαν καὶ Βύλον.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως.